

სოფელ დღე მკრზაბათს გარდა

დროება

ცალკე ნომერი ღირს რუბრამი

განცხადება: მიიღება ქართულს, რუსულს, ხომალტს და სხვ. ენებზე.

ფასი განცხადებებისა: ცალკე ცალკე ენით ასობზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ციცილოთი—5 კაპ., პატარა—4 კაპ.

რედაქციის უფლება აქვს გაასწოროს და შეამოკლოს დასაბუქდით გამოცხადებულ სტატიებში. დაუბუქდელი სტატია ავტორს არ დაუბრუნდება.

რედაქცია: სოფოლაკზე, სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლში. № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლებში, № 8.

ხელის-მომწერა მიიღება კანტორაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: ВЪ Тип. шп. ВЪ редакцію газ. „Др о б а“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., ნახევარ წლისა—4 მან. სა 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

სოფელ-დღეური გაზეთი

„დროება“

ხელის-მომწერა: თვალისში, რედაქციის კანტორაში (სერგიევის ქუჩაზე, ივ. ამირაგოვის სახლებში, № 8).

შალაქს გარეშე მცხოვრებთათვის აღრესი. ВЪ Тип. шп. ВЪ редакцію газетъ „Др о б а“.

გაზეთის ფასი: მთელის წლისა—8 მან., 1/2 წლის—4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის—3 მან.

ტელეგრაფები

სტამბოლი, 13 თებერვალს. სან-სტეფანოში მოვიდა მეორე დანდობილი პირი მსმალეთისა ზაადულ-ბეი. სოველ მინუტს მოვიდა შერაგების პირობაზე ხელის მოწერას.

ლონდონი, 15 თებერვალს. მმართველობამ შეუკვეთა 50,000 ტამარა (სანგლებისათვის), რომელიც სამი დღის განმავლობაში უნდა იყოს დამზადებული.

ბაზეთს „Times“-ში იწერებიან პეტროლიდამ, რომ მსმალეთს თავის სამხედრო ხომალდები არ ჩამოერთმევაო. ღარდანელის თაობაზე მეროპის სახელმწიფოების კონგრესმა უნდა მოილაპარაკოსო. ინგლისმა რომ მოითხოვოს „Statu quo“ (ძველს მდგომარეობაში დატოვება საქმეებისა), რუსეთი მაინც-ღამაინც წინააღმდეგობას არ გაუწევს.

ლონდონი, 16 თებერვალს. ბაზეთი „Standard“ ამბობს, ტყუილია, ვითომც ღერბის უნდა სამინისტროდამ გამოსელოა, რადგან ლორდი ნეპირი ზღვის ჯარის მთავარ-სარდლად დანიშნესო. ბაზეთი ამბობს, რომ რუსეთმა ისეთი პირობები წარუდგინა მსმალეთს, რომელზედაც ინგლისს დათანხმება არ შეუძლიან; ინგლისმა უნდა ამოიღოს ხრმალი, თუ რუსეთი უკან არ წაიღებს

წარდგენილ პირობებს და არ დაუთმობს ზოგიერთ მუხლებს. გეარდია დაამზადებს საომრად, არსენალებში დღე-ღამე მზადება.

ბუხარესტი, 14 თებერვალს. მინისტრმა ბრატინომ გამოხატა სენატში მმართველობის პოლიტიკა და, სხვათა შორის, გამოაცხადა იმედი, რომ ბესარაბიას ვერ ჩამოართმევენ რუმინიას. რუმინის არმია ღუნაიზედ გადავ; მორიგების პირობებს რუმინია პირ-და-პირ შეგპკრავს მსმალეთთან.

მენა, 16 თებერვალს. ავსტრო-ვენგრისის მმართველობა თხოულობს, რომ რუსეთმა შეამციროს თავის პირობები შესახებ ბოლგარიის მდგომარეობისა. წინააღმდეგ შემთხვევაში ავსტრო-ვენგრია იძულებული იქნებაო, რომ უფრო ენერგიულად იმოქმედოსო.

სტამბოლი, 14 თებერვალს. სან-სტეფანოს დაქერის შემდეგ, რუსების ხელში არის ახლა სტამბოლისაკენ უკანასკნელი პოზიცია. ერთის საათის სევალზედ დგანან ჯარები სტამბოლიდამ. სატმბოლში სრული მშვიდობიანობაა; ვაჭრები მოდიან იქადამ ჩვენს ჯარში და ვაჭრობენ ღილი მთავარი,ღენ. იგნატევი, მსმალოს დანდობილი პირები სან-სტეფანოში არიან. აქეთკენ ჩინებული დღეებია.

საქართველო

რუსულ „ოგზოსს“ და მართვლ ნიკოლაძეს

აკი გითხარ, დედამთილო, ნუ გამგზავნი წიხქვილიშია, იქ ბიჭები დამხვდებიან, ჩამავადებენ სირცხვილშია!

(საშალხო ლექსი)

ღღევანდელი ჩვენი მასლაათი გაზეთს „ოგზოსს“ და იმის რედაქტორს უფ. ნ. ნიკოლაძეს უძღვნათ. თუ იმან, ამ ერთი კვირის განმავლობაში, ოთხი სამსამ საქენიანი მოწინავე სტატია შემოგეწირა, რიგი და ზრდილობა მოითხოვს, რომ ჩვენც ამ ჩვენი პატარა გაზეთის პატარა შენიშნვა მაინც უძღვნათ...

თავიდაძვე უნდა გითხრათ, რომ ჩვენ გვეძინებდა იმისთანა კაცთან ბეჭდვითი მასლაათის გამართვა, რომელიც მუდამ ჰყვირის ავთა ვარო, დოქტორები მიშლიან წერასა და კითხვასო, რომელიც დღეს ერთს იტყვის და ხვალ გადათქვამს, ან სხვას აბრალებს და სხვ.

მაგრამ ამ სიძნელეს იმიტ გავიადვილებთ, რომ ახალს, უცნობს თითქმის არათერს არ ვეტყვიტ „ოგზოსს“ და იმის რედაქტორს: გავახსენებთ მხოლოდ იმას, რაც ამ ერთ-ორ კვირაში თვითონვე ანუ ჩვენ ვთქვით იმ საგანზე, რომელზედაც ჩვენ ვმასლაათობთ. მა მკითხველისთვისაც კარგი იქნება: ის ადვილად გაიგებს მაშინ, თუ რომელს ჩვენგანი დასურავს ვერცხლის-წყალივით, რომელი ჩვენგან „შუღერობს“, რომელს უფრო უნდა დაეჯერებოდეს სიტყვა და საზოგადოდ რომელია მტყუანი და რომელი მართალი.

ამ ნაირად, ჩვენ მოვიყვანთ აქ რამდონსამე ალაგს, სიტყვა-სიტყვაზე გადმოთარგმნილს, იმ სტატიებიდამ, რომელიც „ოგზოსმა“ უძღვნა ადგილობრივ მწერლობას და ამ ალაგებიდამ, იმედი, ყოველი მკითხველი თვითონვე გამოიყვანს დასკვნას, თვითონვე გაიგებს—თუ რამდენი ლოგიკა ჰაზრია უფ. ნ. ნიკოლაძის ნაწერებში.

პირველი მაგალითი
პირველი სტატია (№40) ადგილობრივ მწერლობაზე გაზეთის „ოგზოსისა“ იწყება ამ სიტყვებით:

„მისაც ამ უკანასკნელი რამდენიმე წლის განმავლობაში თვალ-ყური უღვენებია ადგილობრივ ენებზე დაბეჭდილ გაზეთებისათვის, ის, რასაკვირველია, შენიშნავდა, რომ ამ გაზეთებში ზშირად იბეჭდება საჩივარი იმაზედ, რომ მკითხველი საზოგადოება არ თანაუგრძობს იმათ.“ (მე იგი, სომხები სომხურს გაზეთებს და ქართველები ქართულს არ იწერენო).

შემორჩილესად ვთხოვტ „ოგზოსს“ გვითხრას: „მშაქს“ გარდა, რომელს სხვა ქართულს ან სომხურს გაზეთში იყო აპისთანა საჩივარი? გვითხრას—ლიტერატურული პატიოსნება და ლოგიკა მოითხოვს განა, რომ კერძო მოვლენა საზოგადოათ გახადოს კაცმა?

მაგრამ ყველაზე უფრო სასაცილო იხ არის, რომ ამას ამბობს, როგორც თვითონ უ. ნიკოლაძეც გვეთანხმება, ვილაც უფ. შუკოვი, რომელსაც არც ქართულისა და არც სომხურის „ინიც“ არ გაეგება, რომელსაც, იქნება, ქართული და სომხურ გაზეთები თვალთაც არ უნახავს.

